

Sense la trobada amb la Roser Carbonell mai no hauríem estat capaços d'imaginar-nos que un tap de vi o de cava podia passar per tants processos diferents abans d'arribar al seu destí final: el coll de l'ampolla. Ella mateixa afegeix que quan explica què fa la seva empresa sol sorprendre molt els neòfits en la matèria.

Abans de continuar, en qualsevol cas, aquesta química barcelonina ens aclareix que **"Promacor es dedica exclusivament a fabricar els productes químics que es requereixen per a l'elaboració i el posterior tractament dels taps de suro"**, però com que a nosaltres ens costa albirar quins poden ser tots aquests productes i tractaments que porta un simple tap de vi, ella ens ho desenvolupa gentilmente.

La seva empresa fabrica, per exemple, la cola utilitzada per dissimular amb la pròpia pols del suro els forats que tingui un tap. També elabora els productes de recobriment del tap, per donar-li una coloració específica i afavorir la seva anticapilaritat. Fa la desinfecció del suro amb biocides i el blanqueja amb biòxids, i realitza un tractament de superfície en el tap perquè aquest surti correctament de l'ampolla, amb la força d'extracció adequada.

A més a més, a Promacor també acaben de patentar una màquina creada per ells mateixos amb la funció de rentar taps. El nou enginy els ha valgut el reconeixement de la Generalitat de Catalunya, que els ha atorgat un dels seus premis per a empreses catalanes en l'apartat de Medi Ambient i Exportació. No és, però, el primer guardó que reben. Malgrat la seva curta trajectòria de només cinc anys, aquesta empresa de Llagostera ja havia rebut fa temps un altre premi en el I Concurs de Joves Empresaris del Gironès. **"Són estímuls que t'ajuden encara més a seguir"**, valora la Roser.

El negoci, ja ha quedat vist, ha tingut una evolució extraordinàriament positiva durant aquests cinc anys d'existència, però els inicis no van ser gens senzills. Els quatre socis que van formar Promacor, tres nois i la Roser, havien treballat plegats en una empresa del sector surer que va fer fallida, i en quedar-se al carrer van optar per embarcar-se en aquest projecte que avui ja és una realitat.

"Jo era l'única química, els altres tres venien de la secció de producció i no havien cursat estudis superiors. Per acabar d'arrodonir-ho, no teníem ni un duro", recorda la Roser. **"Vam tenir la fortuna que els bancs van creure en la viabilitat del projecte, però així i tot al principi ho vam passar molt malament. Pràcticament vam fer les obres de la fàbrica nosaltres, i ens vam estar un any i mig sense cobrar les nòmines que havíem establert."**

És per totes aquestes experiències passades que a ella li fa tanta ràbia sentir frases com "quina sort que heu tingut" o "que bé que us va tot, us deueu estar fent milionaris...". En aquests moments, no obstant, els quatre socis de Promacor no es poden queixar de la societat anònima laboral que amb tants d'esforços van crear l'any 1993. En aquest període han aconseguit triplicar la facturació, arribar a exportar el seixanta per cent de la producció i guanyar dos premis de reconeixement per part de diferents institucions sobre la tasca que han dut a terme.

La Roser està d'acord que Promacor és una empresa innovadora, però apunta també que és possible que no en siguin suficientment

conscients: **"És com si pel fet d'haver començat des de zero ja ho donéssim per descomptat, i no ho valoréssim."** Aquesta empresa gironina, a més de la màquina per fer la neteja dels taps, també ha desenvolupat una nova gamma de productes en els quals s'ha aconseguit eliminar el dissolvent de la composició: **"El tipus de productes que fabriquem porta normalment una base de dissolvent que, tant per nosaltres com per als nostres clients, comporta una sèrie de problemes per la perillositat i altres característiques d'aquest component. És per això que hem volgut treure al mercat aquesta gamma aquosa, on s'ha pogut substituir el dissolvent per l'aigua."**

Els tres socis de la Roser i ella mateixa, d'altra banda, donen tanta importància a la part productiva com a la comercial del seu negoci, ja que, opinen, sense qualitat en la producció a la llarga les vendes disminuirien, i sense una comercialització adequada els productes tampoc trobarien sortida al mercat: **"El gran avantatge que tenim a Promacor és que el nostre sistema productiu pot abastar tant a grans empreses, que arriben a comprar fins vuit mil litres setmanals, com a petits empresaris que només en necessiten cinquanta per setmana."**

Val a dir en aquest sentit que la gerència de Promacor la porta principalment la Roser, mentre que els seus tres socis se centren en la producció i altres tasques del negoci. A la feina, ella s'hi està **"totes les hores"** que pot, i com que és casada i té una filla de dos anys, no té el temps que desitjaria ni per a la família ni per a l'empresa, sempre a cavall d'aquests dos àmbits, com la majoria de dones empresàries. Però s'ho pren amb molta filosofia.

"La gent es complica l'existència innecessàriament. Si hi ha poc temps per compartir amb el marit i amb els fills, es tracta d'esforçar-se perquè almenys sigui qualitativament molt bo. Jo quan passo una estona amb la meua filla estic amb ella al cent per cent", subratlla aquesta empresària de trenta-tres anys. L'important és estar compenetrat amb els qui t'envolten, creu la Roser.

A Promacor ella ho ha aconseguit també, però no té clar que hagués estat tan fàcil si en comptes de ser l'única noia de l'empresa la situació hagués estat a la inversa, que fossin tres noies i només un noi: **"Sincerament, penso que tres dones amb càrrecs de direcció probablement no ens entendríem. Sempre hi ha més problemes..."** I amb rotunditat, la Roser assegura que l'última cosa que seria és feminista, ja que això significa considerar-se diferent: **"Tots els extrems són dolents. No cal ser feminista, sinó simplement ser tu mateixa."**

La inestabilitat econòmica actual, finalment, no li permet a la Roser, diu, donar per fet que Promacor seguirà funcionant tan bé com ara d'aquí a uns anys: **"Si parléssim de la generació d'empresaris anterior a la meua de ben segur que ja tindríem la vida solucionada, però avui en dia no es pot pensar així."** Ara bé, els projectes i les ganes hi són, i ens sembla que els èxits que tan aviat han assolit no poden ser flor d'un dia.

Roser Carbonell - Llagostera (el Gironès)